

[Erhard Jakobsen]

går som arbejdsløse lastbilchauffører, medens man mangler folk inden for bagerfaget. Det er vigtigt at fastholde vore dygtige håndværkere i deres fag og ikke jage dem ud. Det kan ikke gøres med nybyggeriet, for det tager tid, men det kan gøres på det dér område.

Det skulle ikke være partipolitik, for vi har intet patent på at tale håndværkernes sag eller sådan noget, det skulle være almindelig sund fornuft, og vi håber, man vil gøre det lille beskedne skridt, der ligger i det, for det er altså mere værd end de mange store helhedsplaner, hulhedsplaner, og jeg ved ikke hvad, som man ellers får dynget frem.

Endelig er der underskuddet på statens budget. Naturligvis har vi samme fornemmelse over for det, som andre har. Jeg vil gerne sige det rent ud: vi venter med interesse på, hvad det er, venstre og de konservative vil fremsætte af konkrete og praktiske forslag, for vi tror, det er rigtigt. Jeg er næsten sikker på, at vi, når vi skal til at diskutere finanslov i næste omgang igen, ikke kommer uden om ganske betydelige besparelser. Men jeg forstår også på venstre og de konservative, at det ikke mindst er ude i kommunerne, det skal finde sted, og dér står situationen temmelig uklar for mig; hvordan kan vi slippe af sted med at gøre det?

Det er jo ikke sådan, at kommunerne blindt retter sig efter, hvad der bliver sagt. Jeg mener lige at have kunnet konstatere, at såvel Københavns som Frederiksberg kommune og Gladsaxe kommune giver pokker i, at regeringen har henstillet, at man ikke forhøjer grundskatterne. Man kører med promiller, der gør, at man får højere grundskatter i disse kommuner; altså man giver pokker i regeringens cirkulære på det punkt.

Jeg vil heller ikke påstå, at regnskabsresultater eller budgetresultater fra forskellige borgerligt styrede kommuner viser eminent store besparelser. Det har man vist glemt at få foretaget i denne forbindelse, men det er måske, fordi der nu skal være kommunevalg; det er der ikke, når man skal til at diskutere budget næste gang. Men jeg bliver ikke forskrækket over at høre de tal, f.eks. venstre har nævnt, som nogle besparelser, man nok skal kigge på. Dem mener jeg i og for sig vi bliver nødt til at tygge på.

CD står ved, hvad vi har aftalt med regeringen. Vi har ikke på noget tidspunkt følt os dårligt behandlet i de forhandlinger, der har

været, og vi er parate til loyalt at stå ved det, der var meningen med det forlig, vi indgik. Men lige så klart er det – og det ved socialdemokraterne – at man kan ikke benytte os som nogle, der er med til at trække de ideer igennem, som socialdemokraterne – naturligvis fuldt berettiget – gør sig om, hvordan fremtidens samfund skal se ud. Det betyder ganske kort og kontant: der sker ingen ændring i rentefradragsretten, så længe man skal bruge vore stemmer til noget; der sker ingen ændring i byrdefordelingen, så længe man skal bruge vore stemmer til noget; der sker ingen ændring med hensyn til OD og ØD, så længe regeringen skal bruge vore stemmer til noget.

Det er rimelige ting at sige på forhånd, så det ikke skal være nødvendigt at stå tidligt op om morgenen og sige det i Danmarks Radio og fremkalde valgryster osv.

Waldorff (VS):

Der er jo så mange, der går og snakker om valg for tiden, og derfor har vi i VS overvejet, om man ikke skulle starte på noget forbrugervejledning, f.eks. ved at stille spørgsmålet og om muligt besvare det: hvad skal man og hvad kan man egentlig bruge en socialdemokratisk regering til? Når vi meget beredvilligt starter sådan en forbrugervejledning, er det, fordi man selvfølgelig skal være godt åndssvag, hvis man overlader det til forbrugerrådet at lave en varedeklarering af socialdemokrater.

Vi mener, at spørgsmålet lettest kan besvares ved at henvise til, hvordan den socialdemokratiske regering har markedsført sig selv her på det seneste, og det er der en række eksempler på. For det første demonstrerer regeringen sin vilje til afspænding og nedrustning, som det blev omtalt i statsministrens tale, ved at indgå et forsvarsforlig, som bliver rost varmt af de konservative, og som svarer nogenlunde på kroner og øre til det, som NATO-generalerne realistisk havde regnet med at kunne få ud af et dansk forsvarsforlig.

For det andet har justitsminister Ole Espersen stiltiende godkendt den stadige optræning af politivold og af ordensmagts magtmisbrug, som bl.a. giver sig udtryk i brug af politiprovokatorer, et stigende antal af isolationsfængslinger, politiets bestandige